

SENAT DE BELGIQUE**BELGISCHE SENAAAT****SESSION DE 1987-1988****ZITTING 1987-1988**

29 OCTOBRE 1987

29 OKTOBER 1987

**Proposition de loi instaurant
une allocation de garde**

(Déposée par M. Wintgens et consorts)

**Voorstel van wet tot invoering
van een kinderoppasvergoeding**

(Ingediend door de heer Wintgens c.s.)

DEVELOPPEMENTS**TOELICHTING**

De moins en moins de femmes renoncent à leur activité professionnelle pour se consacrer à l'éducation de leurs enfants.

Le tableau ci-dessous reprend le taux d'activité des femmes par catégorie d'âge et montre clairement que malgré leur maternité les femmes ne renoncent plus ou peu à leur travail professionnel, contrairement aux générations précédentes.

Développement et projections du taux d'activité parmi les femmes, par catégorie d'âge.

Source : *Doc. Sénat 5-XVIII (1986-1987) — N° 2, p. 53*

Steeds minder vrouwen geven hun beroepswerkzaamheden op om zich te wijden aan de opvoeding van hun kinderen.

De hierna volgende tabel geeft de activiteitsgraad weer van de vrouwen per leeftijdsgroep en daaruit blijkt duidelijk dat de vrouwen, ook als ze moeder worden, hun beroepsactiviteit niet of slechts zelden opgeven, in tegenstelling met de voorgaande generaties.

Ontwikkeling en projecties van de activiteitsgraad onder de vrouwen naar leeftijdsgroep.

Bron : *Gedr. st. Senaat 5-XVIII (1986-1987) — Nr. 2, blz. 53*

Groupes d'âge Leeftijdsgroepen	Recensements et enquêtes par sondage sur les forces de travail Tellingen en steekproefenquêtes naar de arbeidskrachten							Projections — Projecties			
	1947	1961	1970	1977	1979	1981	1983 (1)	1985	1990	1995	2000
14	16,2	11,7	5,7	1,8	1,9	1,8	(1,7)	—	—	—	—
15-19	41,8	40,6	34,5	24,8	22,5	22,9	17,4	14,8	11,0	8,5	6,0
14-19	43,8	35,1	29,6	21,0	19,0	19,2	(14,9)	—	—	—	—
20-24	40,5	52,2	60,9	68,0	68,2	72,7	67,0	67,5	69,5	72,5	75,0
25-29	29,5	36,5	49,7	64,6	67,9	74,3	75,2	78,8	86,5	87,0	88,0
30-34	25,6	31,2	39,3	53,6	58,8	62,0	66,6	70,5	80,2	87,0	88,0
35-39	25,1	30,0	35,3	44,8	50,3	54,6	59,0	63,0	68,0	73,0	78,0

Groupes d'âge — Leeftijdsgroepen	Recensements et enquêtes par sondage sur les forces de travail — Tellingen en steekproefenquêtes naar de arbeidskrachten							Projections — Projecties			
	1947	1961	1970	1977	1979	1981	1983 (1)	1985	1990	1995	2000
40-44	24,0	30,0	33,4	38,0	43,4	46,7	49,3	52,2	59,6	67,0	74,0
45-49	22,0	28,4	30,8	33,2	36,0	38,4	39,7	41,5	46,2	50,8	55,0
50-54	19,8	25,3	27,6	27,2	29,2	29,9	30,6	31,3	33,0	34,8	36,5
55-59	17,3	20,1	20,0	18,6	17,3	17,3	17,0	16,8	16,5	16,1	15,7
60-64	13,3	9,4	7,6	5,8	5,7	5,9	6,2	6,0	5,5	5,0	4,5
65 et/en +	5,4	3,7	2,2	1,2	1,0	1,6	0,9	0,8	0,6	0,5	0,5

(1) Les pourcentages de 14 ans et de 14 à 19 ans ne sont plus fixés par le sondage de 1983 et ont été évalués par le Bureau du Plan.

Selon une enquête wallonne de 1976 (1), 90 p.c. des femmes actives qui sont mères d'enfants de moins de 3 ans ont entre 20 et 34 ans.

Or, entre 1974 et 1977, par exemple, l'augmentation du taux d'activité la plus forte est située dans les catégories qui correspondent à celles des mères d'enfants de moins de 3 ans : le taux d'activité féminine a progressé de 115 p.c. de 25 à 34 ans.

Une politique familiale ne peut ignorer ce phénomène et doit le prendre en compte si l'on veut développer des mesures qui visent à encourager les familles à accueillir les enfants. Ces mesures doivent aider les jeunes ménages d'aujourd'hui à mieux concilier leur vie familiale et professionnelle.

Déjà en 1975, la Conférence internationale du Travail reconnaissait, dans la Déclaration sur l'égalité des chances et de traitement pour les travailleuses, qu'il convient de fournir à tous les travailleurs, hommes ou femmes, des services et une assistance qui leur permettent de concilier leurs responsabilités professionnelles et familiales (2).

Le problème essentiel qui se pose en effet aux parents qui choisissent d'exercer une activité professionnelle est la garde des jeunes enfants.

Selon l'enquête wallonne de 1976, si les mères au foyer ne recourent qu'exceptionnellement à un mode de garde (3,4 p.c.) (3), chez les mères actives non aidantes, 81 p.c. utilisent un mode de garde. Parmi les mères actives qui ne

(1) Enquête wallonne de 1976, O.C.D. p. 197 cité par F. Delfosse, *La crèche est la réponse... quelle est la question ?*

U.C.L., Centre de recherches sociologiques, 22 N, Louvain-la-Neuve, 1986.

(2) B.I.T. Egalité des chances et de traitement pour les travailleurs des deux sexes : travailleurs des deux sexes ayant des responsabilités familiales, Conférence internationale du Travail, 66e session, 1980, rapports VI (1) et VI (2), 67e session, 1981, rapports V (1) et V (2).

(3) Celles-ci recourent à un mode de garde gratuit (48 p.c. = la grand-mère et 36 p.c. = école gardienne).

(1) De percentages van 14 jaar en van 14 tot 19 jaar zijn niet meer vastgesteld door de steekproefenquête van 1983 en werden door het Planbureau geraamd.

Volgens een Waalse enquête van 1976 (1) zijn 90 pct. van de werkende vrouwen met kinderen van minder dan 3 jaar 20 tot 34 jaar oud.

Tussen 1974 en 1977 is de activiteitsgraad het sterkst gestegen in de categorieën van moeders met kinderen van minder dan 3 jaar : in de categorie van 25 tot 34 jaar is de activiteitsgraad onder de vrouwen met 115 pct. gestegen.

Wil men een gezinsbeleid voeren, dan mag men aan dit verschijnsel niet voorbijgaan. Er moet dus rekening mee worden gehouden indien men maatregelen wil uitwerken om de gezinnen aan te zetten tot het krijgen van kinderen. Die maatregelen moeten de jonge gezinnen helpen om vandaag de dag hun gezinsleven beter te combineren met hun beroepsleven.

Reeds in 1975 heeft de Internationale Arbeidsconferentie in de Verklaring over de gelijke kansen voor en de gelijke behandeling van werkneemsters erkend dat er voor alle werknemers, mannen zowel als vrouwen, collectieve voorzieningen moeten worden opgezet zodat zij hun professionele en familiale verantwoordelijkheid kunnen combineren (2).

Voor de ouders die een beroep willen uitoefenen, is het voornaamste probleem immers de zorg voor de jonge kinderen.

Volgens de Waalse enquête van 1976 gebeurt het slechts uitzonderlijk dat niet-werkende moeders hun kinderen bij een oppas brengen (3,4 pct.) (3), maar bij de werkende moeders (met uitsluiting van de helpsters van zelfstandigen)

(1) Waalse enquête van 1976, O.C.D., blz. 197, geciteerd door F. Delfosse, *La crèche est la réponse... quelle est la question ?*

U.C.L., Centre de recherches sociologiques, 22 N, Louvain-La-Neuve, 1986.

(2) I.A.B., Gelijke kansen voor en gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers : mannelijke en vrouwelijke werknemers met gezinsverantwoordelijkheid, Internationale Arbeidsconferentie, 66e zitting, 1980, verslagen VI (1) en VI (2), 67e zitting, 1981, verslagen V (1) en V (2).

(3) Niet-werkende moeders kiezen gratis kinderopas (48 pct. : grootmoeder, 36 pct. : kleuterschool).

recourent pas à un mode de garde (19 p.c.), nous trouvons les mères qui travaillent à domicile, les indépendantes, celles qui travaillent à temps partiel et celles qui ont des horaires irréguliers (1).

Parmi les modes de garde utilisés, la grand-mère a un grand succès : elle représente 57 p.c. des solutions utilisées par les mères actives.

Tableau 15. — *Modes de garde utilisées par les mères d'enfants de moins de trois ans actives occupées non aidantes*

Enquête wallonne 1976 (O.D.C., p. 124)

doet 81 pct. dat wel. De werkende moeders die hun kinderen niet bij een oppas brengen (19 pct.), zijn de moeders die thuis werken, de zelfstandigen, de vrouwen die deeltijdarbeid verrichten en de vrouwen met onregelmatige werktijden (1).

Voor de oppas van de kinderen wordt vooral een beroep gedaan op de grootmoeder : in 57 pct. van de gevallen is zij de oplossing die door de werkende moeders gekozen wordt.

Tabel 15. — *Vorm van kinderopvang gekozen door de werkende moeders (geen helpsters) met kinderen van minder dan 3 jaar*

Waalse enquête 1976 (O.D.C., blz. 124)

Mode de garde utilisé — Vorm van kinderopvang	Enquête wallonne 1976 — Waalse enquête 1976		Extrapolation Royaume 1982 N — Extrapolatie Rijk 1982 N
	P.c. — Pct.	P.c. — Pct.	
Néant. — <i>Nihil</i>	—	18,7	28 618
Grand-mère (41,5 p.c. maternelle, 15,5 p.c. paternelle). — <i>Grootmoeder</i> (41,5 pct. van moederszijde, 15,5 pct. van vaderszijde)	57,0	46,3	70 856
Autre parent (père exclu). — <i>Ander familielid (met uitsluiting van de vader)</i>	7,9	6,4	9 794
Non-parent bénévole, hors du domicile. — <i>Niet betaalde persoon die geen</i> <i>familie is, buiten de woning</i>	2,2	1,8	2 755
Gardienne privée. — <i>Oppasmoeder privé</i>	15,5	12,6	19 283
Crèche ou préguardiennat (5,7 p.c. crèche, 1,5 p.c. préguardiennat). — <i>Crèche</i> <i>of peuterschool (5,7 pct. crèche, 1,5 pct. peuterschool)</i>	7,2	5,9	9 029
Garderie. — <i>Kinderbewaarplaats</i>	2,1	1,7	2 602
Non-parent à domicile (jeune fille au pair, femme de ménage, etc.). — <i>Thuis</i> <i>aanwezige persoon die geen familie is (au pair-meisje, werkster, enz.)</i>	5,0	4,1	6 274
Ecole maternelle. — <i>Kleuterschool</i>	2,8	2,3	3 520
Pouponnière. — <i>Kinderdag- en nachtverblijf</i>	0,3	0,2	306
Totaux p.c. — <i>Totalen pct.</i>	100,0	100,0	—
N	1 236	1 521	153 036

N.B. : colonne 3 = 153 036 × colonne 2

De l'enquête wallonne de 1976, il apparaît que si les pouvoirs publics encouragent (2) uniquement les recours aux modes de garde institutionnalisés (crèches), en concentrant la quasi-totalité des ressources sur celles-ci, cette politique ne répond absolument pas aux aspirations des parents.

(1) Enquête wallonne 1976, O.C.D., p. 124 et 126.

(2) En 1985 et dans les 28 plus grosses communes francophones, l'offre de crèches et préguardiennats s'élevait à 7 085 lits tandis que celle des gardiennes encadrées s'élevait à 601 lits.

En 1985, les pouvoirs publics dépensent 4 387 millions de subsides pour les préguardiennats et crèches et 224 millions pour les gardiennes encadrées, soit 1 628 francs pour une journée en crèche et 271 francs pour une journée chez une gardienne.

Les parents qui préfèrent utiliser les services d'une gardienne non encadrée ou d'une garderie ne reçoivent aucune aide des pouvoirs publics.

N.B. : kolom 3 = 153 036 × kolom 2

Uit de Waalse enquête van 1976 blijkt dat de overheid uitsluitend de geïnstitutionaliseerde oppasdiensten (crèches) aanmoedigt (2), aangezien bijna alle middelen naar die instellingen toevloeien, maar dat dit beleid volstrekt niet beantwoordt aan de wensen van de ouders.

(1) Waalse enquête 1976, O.C.D., blz. 124 en 126.

(2) In 1985 waren er in de 28 grootste Franstalige gemeenten 7 085 bedden beschikbaar in crèches en peuterscholen, terwijl er 601 bedden beschikbaar waren bij de begeleide oppasmoeders.

In 1985 heeft de overheid 4 387 miljoen subsidie uitgekeerd aan de peuterscholen en de crèches en 224 miljoen aan de begeleide oppasmoeders; dit komt neer op 1 628 frank voor een dag in een crèche en 271 frank voor een dag bij een oppasmoeder.

De ouders die de voorkeur geven aan een niet-begeleide oppasmoeder of een kinderbewaarplaats, krijgen van de overheid geen enkele steun.

En effet, les parents se montrent plus favorables aux gardiennes et moins favorables aux institutions (1).

Il ressort du tableau ci-dessous que ce sont les services de personnes qui sont les plus demandés (68 p.c. des préférences) et pour lesquels le taux de concordance est le plus élevé (66 p.c. contre 34 p.c. pour les établissements).

Tableau 20. — *Coefficients de préférence et choix effectifs entre quatre modes de garde. Actives occupées non aidantes*

Enquête wallonne 1976 (O.D.C., pp. 124-125)

De ouders geven immers de voorkeur aan oppasmoeders en minder aan de instellingen (1).

Uit de hierna volgende tabel blijkt dat in 68 pct. van de gevallen de voorkeur uitgaat naar personen, voor wie het overeenstemmingspercentage trouwens ook het hoogst is (66 pct. tegen 34 pct. voor de instellingen).

Tabel 20. — *Voorkeur coëfficiënten en werkelijke keuze tussen vier verschillende vormen van kinderopvang. Werkende moeders (geen helpsters)*

Waalse enquête 1976 (O.D.C., blz 124-125)

	Préférences idéales — Voorkeur	Utilisation effective — Werkelijke vorm van kinderopvang
1. Recours régulier à un substitut parental. — <i>Geregelde kinderopvang buiten het gezin :</i>		
Gardiennes. — <i>Oppasmoeders</i>	46,3	15,5
Grand-mères. — <i>Grootmoeders</i>	21,5	57,0
Garderies. — <i>Kinderbewaarplaats</i>	16,9	2,1
Crèches (ou préguard.). — <i>Crèches (of peutertuin)</i>	15,3	7,2
Divers. — <i>Diversen</i>	—	18,2
Totaux. — <i>Totalen</i>	100,0	100,0
2. Pas de recours régulier à un substitut parental. — <i>Geen geregelde opvang buiten het gezin</i>	—	—
		19,7

La préférence pour la gardienne est de loin la plus fréquente, quel que soit le service actuellement utilisé. En outre, la concordance entre le service préféré et le service utilisé est la plus élevée dans le cas de la gardienne.

Les grands-parents enregistrent un taux de concordance faible. On peut en déduire que le recours à la famille tient essentiellement à l'offre insuffisante de services non familiaux et à des considérations économiques et pratiques qui l'emportent sur les préférences (2).

La subvention quasi exclusive de la crèche fausse le choix offert aux parents. Les subventions détournent la clientèle d'autres formules que certains auraient préférées si les tarifs étaient alignés sur ceux de la crèche.

En résumé, les coûts se partagent comme suit entre les différentes instances de financement.

De voorkeur gaat duidelijk uit naar de oppasmoeder, ook al is men genoodzaakt een andere oplossing te kiezen. Bovendien is de graad van overeenstemming tussen de voorkeur en de keuze die men uiteindelijk maakt, het hoogst in het geval van de oppasmoeder.

Voor de grootouders is de graad van overeenstemming vrij laag. Daaruit kan worden afgeleid dat men hoofdzakelijk een beroep doet op familieleden omdat het aantal oppasdiensten ontoereikend is en omdat economische en praktische overwegingen de overhand halen op de voorkeuren (2).

Doordat de subsidies bijna uitsluitend naar de crèches gaan, hebben de ouders ook geen echte keuzemogelijkheden. Door die subsidies moeten ouders afzien van andere formules waaraan ze misschien de voorkeur zouden hebben gegeven indien de kostprijs dezelfde was als die van de crèche.

De verdeling van de kostprijs kan als volgt worden samengevat.

(1) Principales critiques à l'égard des crèches :
— le problème des enfants malades;
— le prix;
— la rigidité institutionnelle;
— la déficience de l'information;
— le manque de personnel;
— la demande très inégalement couverte d'une région à l'autre (chez les francophones, Bruxelles concentre plus de la moitié de l'offre institutionnelle subsidiée).

(2) Roland Renard, in *Population et Famille*, 46 (79-1), p. 90.

(1) Voornaamste kritiek op de crèches :
— het probleem van de zieke kinderen;
— de prijs;
— de strakke structuren van een instelling;
— het ontbreken van voorlichting;
— het gebrek aan personeel;
— ongelijke verdeling van de crèches over het grondgebied (voor het Franstalige landsdeel is meer dan de helft van de gesubsidieerde instellingen in Brussel geconcentreerd).

(2) Roland Renard, in *Population et Famille*, 46 (79-1), blz. 90.

Tableau 33. — *Coût et financement d'une journée de garde effective, estimés au 30 juin 1985*Tabel 33. — *Kostrijen en financiering per dag, voor het bijhouden van een kind geraamd op 30 juni 1985*

	Services subsidiés — Gesubsidieerde diensten				Services non subsidiés — Niet-gesubsidieerde diensten	
	Crèches — Crèches			Gardiennes encadrées — Begeleide oppasmoeders	Gardiennes non encadrées — Niet-begeleide oppasmoeders	Garderies — Kinder- bewaarplaatsen
	Publiques — Openbaar	Privées — Privé	Totaux — Totalen			
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Etat central. — <i>Centrale staat</i>	(1 204)	(1 204)	1 204	245	—	—
Pouvoir org. — <i>Organiserende instelling</i>	(609)	(62)	416	26	—	—
Parents. — <i>Ouders</i>	(276)	(276)	276	306	413	431
Divers. — <i>Diversen</i>	(8)	(8)	8	—	—	—
Totaux. — <i>Totalen</i>	2 097	1 550	1 904	577	413	431

(1) (2) Estimation sommaire de la dépense du pouvoir organisateur en supposant la part des autres sources de financement invariable selon le pouvoir organisateur.

(3) Tableau 32, p. 141.

(4) Pp. 126-127, 138-139 et 142.

(5) (6) Tableau 28, p. 128 (× index des prix de détail).

Déjà, les pays voisins ont répondu aux besoins de garde suscités par l'activité lucrative des parents.

Ainsi, en France, une allocation de garde est accordée sans condition de ressources aux familles qui emploient quelqu'un pour garder leur enfant à domicile s'il a moins de 3 ans.

A côté de cette allocation, une allocation parentale d'éducation de 2 400 francs français par mois est accordée à tout parent qui suspend son activité professionnelle pour élever son enfant de moins de 3 ans, à condition d'avoir trois enfants. Elle est versée sans condition de ressources pendant trois ans.

En Belgique le Fonds d'équipements et de services collectifs prévoit déjà la possibilité d'octroyer aux familles de travailleurs salariés une intervention en espèces dans les frais qu'elles supportent pour l'utilisation des institutions de garde d'enfants âgés de 0 à 3 ans ou des services d'aides familiales. Cet avantage n'a cependant pas encore été accordé.

En créant une allocation de garde, nous espérons préconiser une diversité des modes de garde et créer des conditions qui permettent aux parents de choisir librement le mode de garde de leurs enfants.

Nous voulons donner aux parents qui travaillent le confort moral de savoir que leurs enfants sont convenablement entourés et d'une manière qui correspond à leurs aspirations.

(1) (2) Summiere raming van de uitgaven van de organiserende instelling in de veronderstelling dat het aandeel van de andere financieringsbronnen onveranderlijk blijft volgens de organiserende instelling.

(3) Tabel 32, blz. 141.

(4) Blz. 126-127, 138-139 en 142.

(5) (6) Tabel 28, blz. 128 (× indexcijfer der kleinhandelsprijzen).

De buurlanden hebben al een aantal oplossingen aangedragen voor de behoeften aan kinderopvang die zijn ontstaan door het feit dat de ouders een winstgevend beroep uitoefenen.

Zo wordt in Frankrijk een oppasvergoeding toegekend aan de gezinnen die iemand in dienst nemen om thuis op hun kind van minder dan drie jaar te passen, zonder dat daarbij gekeken wordt naar het inkomen.

Bovendien wordt een opvoedingsuitkering van 2 400 Franse frank per maand toegekend aan iedere ouder met minstens drie kinderen die zijn beroepsactiviteit onderbreekt om zijn kind van minder dan drie jaar op te voeden. Die uitkering wordt gedurende drie jaar toegekend, ongeacht het inkomen.

In België heeft het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten reeds de mogelijkheid geopperd om aan de gezinnen van werknemers geldelijke steun te verlenen, wanneer zij hun kinderen van 0 tot 3 jaar naar een oppasdienst brengen of een beroep doen op gezinshulp. Dat voordeel is tot dusver echter nog niet toegekend.

Door de invoering van een oppasvergoeding hopen wij de oppasgelegenheden te diversifiëren en de voorwaarden te scheppen waarin ouders vrij kunnen kiezen aan wie of aan welke instelling ze hun kinderen toevertrouwen.

Aan de werkende ouders willen wij de morele geruststelling geven dat er voor hun kinderen goed wordt gezorgd en dat dit gebeurt op een wijze die beantwoordt aan hun wensen.

Commentaire des articles

Article 1er

L'article 1er décrit le lien devant exister entre l'enfant et le bénéficiaire de l'allocation de garde. L'enfant doit simplement être à charge du demandeur : enfants naturels, légitimes, adoptés, légitimés par adoption mis sous tutelle officielle.

Article 4

Seuls les parents exerçant une activité professionnelle sont en mesure de demander une intervention des pouvoirs publics dans les frais de garde. Les parents dont au moins un conjoint est au foyer ne recourent qu'exceptionnellement à un mode de garde.

Articles 5 et 7

La proposition restreint les cas dans lesquels l'allocation sera accordée, dans un souci d'économie. L'allocation ne pourra être accordée qu'au troisième enfant de la famille et à condition qu'il ait moins de trois ans.

P. WINTGENS.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

Une allocation de garde est accordée dans les conditions fixées par ou en vertu de la présente loi, en faveur de l'enfant qui est exclusivement ou principalement à charge d'une personne physique.

Un enfant est considéré comme étant principalement à charge d'une personne physique si cette personne supporte plus de la moitié du coût d'entretien de l'enfant.

Jusqu'à preuve du contraire, la personne physique visée à l'alinéa 2 est présumée remplir cette condition, s'il résulte d'une inscription au registre de la population ou au registre des étrangers que l'enfant fait partie de son ménage.

ART. 2

La présente loi n'est pas applicable si l'enfant est placé à charge d'une autorité publique dans une institution ou chez un particulier.

ART. 3

L'enfant bénéficiaire de l'allocation de garde doit résider effectivement en Belgique.

Si l'enfant est étranger, il doit être admis à séjourner en Belgique ou à s'y établir conformément aux dispositions de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

Ces mêmes conditions doivent être remplies dans le chef des personnes physiques visées à l'article 1er.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Artikel 1 beschrijft de band die moet bestaan tussen het kind en de rechthebbende van de oppasvergoeding. Het kind moet gewoon ten laste zijn van de aanvrager : natuurlijke kinderen, wettige kinderen, geadopteerde kinderen, door adoptie gewettigde kinderen, kinderen onder pleegvoogdij.

Artikel 4

Alleen de ouders die een beroepsactiviteit uitoefenen, mogen een tegemoetkoming van de overheid vragen in de kosten voor een oppas. Wanneer ten minste een van de echtgenoten thuisblijft, wordt slechts uitzonderlijk een beroep gedaan op een vorm van oppas.

Artikelen 5 en 7

Om besparingsredenen beperkt het voorstel het aantal gevallen waarin een vergoeding wordt toegekend. De vergoeding kan slechts vanaf het derde kind van het gezin worden toegekend, op voorwaarde dat het minder dan drie jaar oud is.

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

In de omstandigheden bepaald door of krachtens deze wet wordt een kinderoppasvergoeding toegekend ten voordele van het kind dat uitsluitend of hoofdzakelijk ten laste is van een natuurlijke persoon.

Een kind wordt beschouwd als ten laste van een natuurlijke persoon indien deze persoon meer dan de helft van de onderhoudskosten van het kind draagt.

Tot bewijs van het tegendeel wordt de in het tweede lid bedoelde natuurlijke persoon geacht aan deze voorwaarde te voldoen, indien uit het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister blijkt dat het kind deel uitmaakt van zijn gezin.

ART. 2

Deze wet is niet van toepassing indien het kind ten laste van een overheidsinstantie in een instelling of bij een particulier is geplaatst.

ART. 3

Het kind dat recht geeft op een oppasvergoeding, moet zijn werkelijke verblijfplaats in België hebben.

Indien het kind de buitenlandse nationaliteit heeft, moet het de toelating hebben in België te verblijven of er zich te vestigen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Aan dezelfde voorwaarden moet worden voldaan door de in artikel 1 bedoelde natuurlijke personen.

ART. 4

Une allocation de garde est versée au parent isolé, aux parents cohabitants ou mariés qui exercent une activité professionnelle.

ART. 5

L'allocation de garde est accordée en faveur des familles nombreuses.

Par familles nombreuses, on entend les familles comptant 3 enfants à charge au moins .

ART. 6

L'allocation de garde cesse d'être due si l'enfant ou les enfants au titre duquel ou desquels elle avait été accordée cessent d'être à la charge de l'allocataire ou lorsque celui-ci n'a plus au moins 3 enfants à charge.

Cependant, le droit à l'allocation de garde est maintenu lorsque la réduction du nombre d'enfants à charge résulte du décès de l'un des enfants.

ART. 7

Le droit aux allocations de garde naît à la date de la naissance. En cas d'adoption, le droit naît à partir de la date à laquelle l'enfant a commencé à faire partie du ménage de l'attributaire.

Le droit aux allocations de garde s'éteint le jour du troisième anniversaire de l'enfant. Si celui-ci est handicapé, le droit s'éteint le jour de son sixième anniversaire.

ART. 8

L'allocation de garde est accordée à partir du premier jour du mois qui suit la date de l'introduction de la demande adressée à l'organisme compétent.

L'allocation de garde est accordée jusqu'à la date où l'enfant atteint l'âge de trois ans.

ART. 9

L'allocation de garde consiste en une allocation mensuelle dont le montant est fixé par arrêté royal.

ART. 10

Le Roi détermine les renseignements qui doivent être fournis dans les demandes visées à l'article 8 ainsi que le mode d'introduction de celles-ci.

ART. 11

Les allocations de garde sont octroyées à charge de et payées par le ou les organismes déterminés par le Roi.

Les paiements se font par mois selon les modalités précisées par le Roi.

ART. 12

Les allocations de garde sont payées à la personne qui élève effectivement l'enfant.

ART. 4

Een kinderopasvergoeding wordt uitgekeerd aan de alleenstaande ouder, de samenwonende ouders of de gehuwde ouders die een beroepsactiviteit uitoefenen.

ART. 5

De kinderopasvergoeding wordt toegekend aan grote gezinnen.

Onder grote gezinnen wordt verstaan de gezinnen met drie of meer kinderen ten laste.

ART. 6

De kinderopasvergoeding is niet langer verschuldigd wanneer het kind of de kinderen voor wie die vergoeding werd toegekend, niet meer ten laste zijn van de recht-hebbende of wanneer deze niet meer ten minste drie kinderen ten laste heeft.

Het recht op kinderopasvergoeding blijft echter gelden wanneer de vermindering van het aantal kinderen ten laste het gevolg is van het overlijden van een van de kinderen.

ART. 7

Het recht op kinderopasvergoeding gaat in op de geboortedatum. Bij adoptie gaat het recht in de eerste dag waarop het kind deel uitmaakt van het gezin van de recht-hebbende.

Het recht op kinderopasvergoeding vervalt op de derde verjaardag van het kind. Is het kind gehandicapt, dan vervalt het recht op zijn zesde verjaardag.

ART. 8

De kinderopasvergoeding wordt toegekend vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de dag van de indiening van de aanvraag bij de bevoegde instelling.

De kinderopasvergoeding wordt toegekend tot de dag waarop het kind de leeftijd van drie jaar bereikt.

ART. 9

De kinderopasvergoeding bestaat in een maandelijks uitkering waarvan het bedrag bij koninklijk besluit wordt vastgesteld.

ART. 10

De Koning bepaalt welke inlichtingen moeten worden verstrekt in de in artikel 8 bedoelde aanvragen, alsmede de wijze waarop die moeten worden ingediend.

ART. 11

De kinderopasvergoedingen vallen ten laste van en worden betaald door de instelling of instellingen die de Koning aanwijst.

De betalingen geschieden maandelijks op de wijze die de Koning bepaalt.

ART. 12

De kinderopasvergoedingen worden uitbetaald aan de persoon die het kind werkelijk opvoedt.

ART. 13

Lorsque le demandeur a fourni des renseignements inexacts ou incomplets, l'allocation de garde peut être refusée ou le paiement suspendu pour une période de six mois, ou de douze mois en cas de récidive dans un délai de trois ans. Lorsque le demandeur a agi avec intention frauduleuse, la durée de la suspension est doublée.

Aucune sanction ne peut plus être prononcée lorsqu'un délai de deux ans s'est écoulé à compter du jour où la déclaration inexacte ou incomplète a été faite.

Aucune sanction ne peut être appliquée lorsqu'un délai de deux ans s'est écoulé à compter du jour où la sanction est devenue définitive.

ART. 14

Le Roi détermine les conditions dans lesquelles il est renoncé à la récupération des allocations de garde qui auraient été payées indûment lorsque le débiteur n'a commis aucune faute ou négligence.

ART. 15

Tous les documents nécessaires à l'application de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution sont exempts des droits de timbre et de greffe, ainsi que de la formalité de l'enregistrement.

Les administrations publiques ne peuvent exiger le paiement d'aucune somme pour la délivrance et la transmission des documents visés à l'alinéa 1er.

ART. 16

Sans préjudice de l'application d'autres dispositions pénales, est puni d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 francs à 500 francs ou d'une de ces peines seulement, toute personne qui fournit sciemment des déclarations ou pièces incomplètes ou fausses ou omet de fournir des déclarations ou pièces dans le but de bénéficier des allocations de garde ou de continuer à en bénéficier.

Toutes les dispositions du livre 1er du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par le présent article.

ART. 17

Le Roi prend toutes les mesures nécessaires à l'exécution de la présente loi dans une période de 6 mois suivant l'entrée en vigueur de la loi.

P. WINTGENS.

P. LENFANT.

J. SONDAG.

ART. 13

Wanneer de aanvrager onjuiste of onvolledige inlichtingen heeft verstrekt, kan de kinderoppasvergoeding geweigerd worden of kan de betaling geschorst worden voor een periode van zes maanden of van twaalf maanden bij herhaling binnen drie jaar. Wanneer de aanvrager met bedrieglijk opzet heeft gehandeld, wordt de duur van de schorsing verdubbeld.

Geen sanctie kan nog worden uitgesproken wanneer een termijn van twee jaar verlopen is te rekenen van de dag waarop de onjuiste of onvolledige verklaring werd gedaan.

Geen sanctie kan worden toegepast wanneer een termijn van twee jaar verlopen is te rekenen van de dag waarop de sanctie definitief geworden is.

ART. 14

De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder kan worden afgezien van het terugkinnen van de kinderoppasvergoedingen die onrechtmatig zouden zijn betaald, op voorwaarde dat de schuldenaar geen enkele fout of tekortkoming ten laste kan worden gelegd.

ART. 15

Alle stukken die nodig zijn voor de toepassing van deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, worden vrijgesteld van zegel- en griffierechten, alsmede van de registratieformaliteiten.

De openbare besturen kunnen geen betaling eisen voor het afgeven en toezenden van stukken bedoeld in het eerste lid.

ART. 16

Onverminderd de toepassing van andere strafbepalingen, wordt een ieder die bewust onvolledige of valse verklaringen aflegt of onvolledige of valse stukken overlegt dan wel na-laat verklaringen af te leggen of stukken over te leggen met het doel kinderoppasvergoedingen te ontvangen of te blijven ontvangen, gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand of met geldboete van 26 frank tot 500 frank of met een van die straffen alleen.

Alle bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de in dit artikel bedoelde misdrijven.

ART. 17

De Koning neemt alle nodige maatregelen voor de uitvoering van deze wet binnen een termijn van zes maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.